

РЕШЕНИЕ

№ 5512

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3796** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. Й. К. срещу Решение № Р ЗДОИ 19 от 23.03.2020г на Главен архитект на Столична община с което на осн. чл.28 ал.1, ал.2, чл.34, чл.38 от ЗДОИ е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № САГ20-ОИ94-30 от 12.03.2020г.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт.Твърди, че е заинтересовано лице по см. на чл.185 от ЗУТ. Моли да се отмени решението и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – Главен архитект на СО в придружително писмо и в с.з., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата с доводи, че не е приложим ЗДОИ, а ЗУТ и търсената информация би могла да бъде получена по реда на административното обслужване/ административна услуга по см. на §1 т.2б-в от ДР на ЗА /арг. от чл.8 ал.1 от ЗДОИ/. Претендира юриск.възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № САГ20-ОИ94-30 от 12.03.2020г. Р. Й. К. е поискал да му се предостави информация относно 1. Одобрени/съгласувани проекти на 14.06.2005г от ДАГ към разрешение за строеж № 422/ 21.06.2005г; 2.Доклад за съответствие към

разрешение за строеж № 422/ 21.06.2005г; и 3. Протокол ОС-29.10.2004г приложен към разрешение за строеж № 422/ 21.06.2005г.

По повод подаденото заявление Главният архитект на СО е постановил оспореното Решение № Р ЗДОИ 19 от 23.03.2020г с което на осн. чл.28 ал.1, ал.2, чл.34, чл.38 от ЗДОИ е отказал достъп до обществена информация по заявление вх. № САГ20-ОИ94-30 от 12.03.2020г.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган /арг. от чл. чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ/.

При издаване на процесното решение, съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. В случая исканата информация няма обществен характер, тъй като засяга документите за строеж и административната преписка относно конкретно издадено разрешение за строеж на Базова станция "Захарна фабрика", находяща се в [населено място], [улица] бл.130. Исканите със заявлението документи не съдържат сведения, свързани с обществения живот в страната, информацията не е обществена и не дава възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект.

Както се посочи в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е дадена легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът разрешава. За тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правни субекти да я предоставят. Същият не е средство обаче, за получаване на всякаква информация от държавните органи. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, т.е установява законовата възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. Наличието на специален ред за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. Тоест, второто условие за предоставяне на достъп до обществена информация е въведено с изискването по чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, в който е посочено, че законът се прилага, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на обществена информация. В ЗУТ е предвиден ред за предоставяне на посочената информация, и той касае само заинтересованите лица в случая по смисъла на чл. 149 ал.2 т.3 от ЗУТ, какъвто е жалбоподателя. По отношение на заявителя в ЗУТ се съдържа друг ред за достъп до информация и това изключва приложението на ЗДОИ. Само на тези, на които законът е признал качеството на заинтересовани страни по смисъла на ЗУТ, компетентните органи имат задължението

да предоставят съответната информация. Това е така, понеже те са участници в съответното административно производство и задължението за предоставяне на информация е проява на установения в чл. 12, ал. 2 АПК общ принцип на достъпност, публичност и прозрачност. Разпоредбата на чл. 149 ЗУТ определя кръга на лицата с правен интерес в производството по издаване на разрешенията за строеж, които поради това следва да бъдат уведомени за започване на производството, респ. да бъдат информирани за финализиращия го административен акт. Тези лица реализират правата си по предвидения в ЗУТ ред. Жалбоподателят като етажнен собственик в сградата, в която на покрива /обща част на сградата/ или в таванското помещение /също обща част на сградата/ е поставена базовата станция, е заинтересовано лице по смисъла на чл.149, ал.2, т.3 от ЗУТ. Ето защо, може да получи информацията по реда на административното обслужване на граждани и юридически лица по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, поради което и с оглед разпоредбата на чл. 8, т. 1 ЗДОИ тази информация не може да бъде търсена по реда на този закон. Следва да се прави разлика между подадено искане за извършване на административна услуга от заинтересовано лице по смисъла на чл.149, ал.2, т.3 от ЗУТ, какъвто е жалбоподателя, и искане за предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ. В настоящата хипотеза очевидно е, че в качеството именно на собственик в етажната собственост, т.е. като лично засегнато лице, той не търси информацията „ за да си състави собствено мнение за задължения по закон субект“, каквато е целта по ЗДОИ.

Поисканата информация е следвало да бъде получена по реда на Закона за устройство на територията и правилникът към същия. По отношение искането за предоставяне на проектни и други документи, то в ЗУТ е уреден както редът за достъп до административните преписки, свързани с издаване на административни актове, така и кръгът от лица, които разполагат с право да се снабдят с копия от документи. Следователно в качеството му на заинтересована страна в административното производство по издаване на исканите документи, е налице друг процесуален ред за информиране на заявителя, което изключва приложението на ЗДОИ /арг. от чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ/. Наличието на специален ред за снабдяване с исканата информация от своя страна изключва прилагането на нормите на ЗДОИ съгласно чл. 4, ал. 1 от закона. / В същия смисъл Решение № 13045 от 3.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 15450/2014 г., V отд и др./ Жалбоподателят по същество е сред кръга на заинтересованите по чл. 149, ал. 2 т.3 от ЗУТ и за него е възможно да удовлетвори по реда на този закон /ЗУТ/ достъпа до интересуващата го информация.

Поради гореизложеното, жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.
Относно разноските:

С оглед направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. Й. К. срещу Решение № Р ЗДОИ 19 от 23.03.2020г на Главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Р. Й. К. да заплати на Столична община юрисконсултско
възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: